

— Newyork (fără dată) Nuvelele cele dupe urmă spun, că confederații merg înaintea spre a ataca armia generalului Grant și întăresc pe generalul Lea din toate părțile. Senatul a încuviințat suirea taxei de importanțe pentru durata de 60 zile.

— Triest, 10 Maiu. Postia din India și China sosită astăzi aduse navele din Calcutta de la 8, din Singapore de la 9 și din Hongkong de la 1 Aprilie. Generalul Gordon a luat atât Yihsing, cât și Liyang și Kiutang și are intențiunea a ține comunicațiunea între Hangehow și Nanking. Se asigură, că capul insurgenților la Nanking face pregătiri de fugă. Pe d'altă parte se anunță, că insurgenții ar fi câștigat mai multe orașe și o parte de trupele mandarinelor.

STUDIE ISTORICE.

CÆLIUS

ȘI JUNIMEA ROMANĂ ÎN TIMPULUI LUI CESAR.

Ne mai putându-se ocupa de lucrările din întru se ne ocupăm de studiile istorice și se punem supt ochii publicului uă pagină din cele mai interesante ale istoriei celor din urmă ani ai republicii romane. Uă răpede privire asupra societății din acele timpuri, studiate într'una din părțile sale cele mai însemnate, adică Junimea, va putea face multă bine celor cari se servesc cu istoria spre a se face mai buni.

Istoria junimei romane din timpul lui Cesar a fost cu multă atențiune studiată în *Revue des Deux-Mondes* de domnii Gaston Boissier; noi nu facem aici decât a da cititorilor noștri uă scurtă dară de semnă despre acestu studiu istoric.

Personajul care reprezintă mai multă junimea supt Cesare este Cælius. Elu a trăit cum trăiau toți împrejurul său. Toți junii cari au făcut mai multă scotolă în timpul său, Curcon, Dolabella, sémăna cu densusul. „Ei sunt toți ca densusul, corupți de timpuriu, puțin îngrijitori despre demnitatea lor, risipitori ai averii lor, amei ai plăcerilor; toți s'aruncă, îndată ce pot, în viața publică cu uă ambițiune neastempărată, cu mari tre-

1. Broșură pe luna Ianuarie 1864.

grija de nimic; cu ochi vii, îndreptându-se pucine scrupului și nici uă credință.”

Cælius nu eșia dintr'ua familia ilustră; era fiul unui cavaleru romanu din Puszole care se ocupase cu comerțul și dobândise uă mare avere în Africa. Elu voi a face din fiul său un om politicu, și sciind că nu se va pute rădica de cât prin elocință îl duse de timpuriu la Cicerone, pentru c'acesta se făcă dintr'insul, dacă era cu puțință, un mare oratore.

Acăsta era obiceiul la Romani în timpul republicei. Indată ce tinerii se înbrăcau cu toga virile, adică către șese-spre-dece ani, erau conduși la vre un om de stat renumit pe care nu-lu mai părăsiau. Primiți în familiaritatea sa cea mai intimă, etasculău convorbirile sale cu amicii sei, desbaterile sale cu adversarii sei; ei îl vedeau pregătinduse în tăcere pentru marile lupte ale cuvântului, îl urmau în basilice se la Forum, îl ascultau pledând procese se vorbind poporului adunatu, și când ajungeau în stare a vorbi ei înșiși, începeau a-lături cu densusul și supt patronarea sa.

Trei ani, în cari lucra cu multă inteligință Cælius nu părăsi pe Cicerone, dar dorind a-și face mai răpede pozițiunea sa, lăsă pe Cicerone și trecu la Catilina. Schimbarea era răpede. Din momentul acesta elu s'aruncă în viața cea mai neregulată de violențe și de plăceri. Acăsta viață îl aruncă în cheltuieli mari, și pârintele se, de și forte avutu, nu voia se plătescă totu de-ua și-l făcea adese muștrări. Acăsta otări pe Cælius a părăsi casa părintescă și a închiria uă locuință pe Palatinu în casa renumitului tribunu Appius Clodius. Acăsta a fost un evenimentu gravu în viața sa căci aci a cunoscutu pe Clodia care a trăit mai multu timpu uă viață desfrănată.

Dupe ce a părăsit acăsta femeia, ne având de câtu două-deci și optu de ani, Cælius începu a se gândi se devia tribunu se uă edile. Elu nu era numai un eroi de aventur amorose și nu se mulțumi a fi numai un modelu de eleganță pentru junimea Romei. Elu avea calități mai seriose. Mulțămia lecțiunilor lui Cicerone, ajuns răpede un însemnatu oratore.

grija de nimic; cu ochi vii, îndreptându-se pucine scrupului și nici uă credință.”

Acăsta se îndreptă spre a respecta nimic, astu-fel în câtu ridea chiaru de companiile sei de plăcere, de Curion și de Dolabella, cari, cu toate acestea, aveau destulă influință asupra lui spre a-lu atrage în partita lui Cesare, despre care asemenea nu vorbea mai bine, chiaru în momentul cându era dispus a îmbrăcișa cămașa lui. Acăstu fiu al Venerii, cumu numiseră pe Cesare nu i se părea de câtu un egoistu care-și bate jocu de interesele Republicei, și nu se îngrijese de câtu numai de ale sale, și n'avea greutate a recunoșce că în țapera sa, unde avea cu toate acestea a se duce, nu sunt de câtu omni malonesti cari s'au toți civate de temere în trecut și speranțe criminali în viitoru.

Cælius n'avea iluziuni asupra personelor și n'avea asemenea nici preferință pentru opiniuni. Nu căutase nici uă dată reputațiunea de a fi un om de principie și de a pune ordine și s'aruncă în viața sa politică. Ocaziunea, interesul, amicia, îi făceau uă convicțiune de împrejurare la care inse nu remănea multu timpu credinciosu. Trecu de la Cicerone la Catilina, cându Catilina i s'a părutu mai tare; s'a întorsu la Cicerone, cându Cicerone a fostu victoriosu. A fostu amic cu Clodius, pe câtu timpu a fostu în relațiune cu Clodia; părăsi pe frate cându părăsi pe soră, și îmbrăcișă de uă dată partita lui Milone. A trecut de mai multe ori, și fără se aibă scrupului nici greutate, de la popor la senatu și de la senatu la popor. În fundu, cauza ce apera îl interesa prea pucinu, și n'avea se facă multe silințe pentru a o părăsi. Totu de una minatu, elu n'are nimic și astu-fel, toate regimile îi sunt indiferente. Cându anunță lui Cicerone resbelu civil care s'aproia și nefericirile cari voru veni, elu adugă: „Dacă n'ai fi espusu la ore cari pericole, ași dice că fortuna ne

Talentu se se deosebia prin violința cu care ataca și prin sarcasmul care arunca asupra adversarilor sei. Unu asemenea talentu de a desbale cu a-prindere, de a baljocori fără mila, de a acusa cu violință, n'ar fi fostu la locul se în timpuri regulate; daru în mișloculu unei revoluțiuni, devenia unu ajutoru prețiosu pentru partite, și acăsta explică reputațiunea ce și-a făcutu între contemporanii sei.

Cælius se înveșea a nu respecta nimic, astu-fel în câtu ridea chiaru de companiile sei de plăcere, de Curion și de Dolabella, cari, cu toate acestea, aveau destulă influință asupra lui spre a-lu atrage în partita lui Cesare, despre care asemenea nu vorbea mai bine, chiaru în momentul cându era dispus a îmbrăcișa cămașa lui. Acăstu fiu al Venerii, cumu numiseră pe Cesare nu i se părea de câtu un egoistu care-și bate jocu de interesele Republicei, și nu se îngrijese de câtu numai de ale sale, și n'avea greutate a recunoșce că în țapera sa, unde avea cu toate acestea a se duce, nu sunt de câtu omni malonesti cari s'au toți civate de temere în trecut și speranțe criminali în viitoru.

Cælius n'avea iluziuni asupra personelor și n'avea asemenea nici preferință pentru opiniuni. Nu căutase nici uă dată reputațiunea de a fi un om de principie și de a pune ordine și s'aruncă în viața sa politică. Ocaziunea, interesul, amicia, îi făceau uă convicțiune de împrejurare la care inse nu remănea multu timpu credinciosu. Trecu de la Cicerone la Catilina, cându Catilina i s'a părutu mai tare; s'a întorsu la Cicerone, cându Cicerone a fostu victoriosu. A fostu amic cu Clodius, pe câtu timpu a fostu în relațiune cu Clodia; părăsi pe frate cându părăsi pe soră, și îmbrăcișă de uă dată partita lui Milone. A trecut de mai multe ori, și fără se aibă scrupului nici greutate, de la popor la senatu și de la senatu la popor. În fundu, cauza ce apera îl interesa prea pucinu, și n'avea se facă multe silințe pentru a o părăsi. Totu de una minatu, elu n'are nimic și astu-fel, toate regimile îi sunt indiferente. Cându anunță lui Cicerone resbelu civil care s'aproia și nefericirile cari voru veni, elu adugă: „Dacă n'ai fi espusu la ore cari pericole, ași dice că fortuna ne

pregătesce unu mare și curiosu spectaclu.” Cuventu crudu, pe care Cælius, lu-a plătitu aspru în urmă, căci nu fără periculu se joca cineva în acele jocuri sângeroșe, în cari adesea devinu victime chiaru acei cari cugetu a nu fi de câtu privitoru.

Cându era aprupe de a isbucni acăstu resbelu, Cælius a fostu numitu edile; și în momentul plecării sale în Cilicia, Cicerone nu încetă de a-i lădu marile calități ale lui Pompeu; „crede-me, îi dicea elu, unesce-te cu acăstu omu mare, elu te va priini bucuros.” Daru Cælius nu iubia pe Pompeu și se simția mai multu atrasu spre Cesare.

Cælius sta la îndouălele ca mulți alții, daru nu totu pentru acele cuvinte ca Cicerone și Sulpitius. Pe când acestia se întrebau cu îngrijire unde este dreptulu, Cælius căuta numai unde era forța. Acăsta o spușea elu însuși și uă dată franchetia. În luptele din întru, seria elu lui Ciceron, pe câtu timpu lupta se face cu mișlocele legali și fără a se întrebuința armele, trebeu se te unesci cu partita cea mai onestă; cându inse ajungi la resbelu, trebeu se te întorci către cei mai tari și se privești partita cea mai sicura ca cea mai bună.

„Înainte chiaru de a se începe lupta, încredințându-se unde era forța și unde va fi victoria, s'a schimbatu de uă dată și s'a pus în celu d'înteu rându între amicii lui Cesare. Dupu ce a trecut elu iusu-și, Cælius n'avea altă cugetare de câtu a atrage cu densusul pe Cicerone, sciind că nimic nu putea se face uă mai mare plăcere lui Cesare. Ori câtu de victoriosu era, Cesare, care nu-și făcea iluziune asupra acelor care lu serveau, simția bine că i lipsia căți-va omni onestii pentru a da partitei sa-

stru Leon a cânta cele două arie ale sale și încă câte-va alte.

Acăsta se îndreptă spre a respecta nimic, astu-fel în câtu ridea chiaru de companiile sei de plăcere, de Curion și de Dolabella, cari, cu toate acestea, aveau destulă influință asupra lui spre a-lu atrage în partita lui Cesare, despre care asemenea nu vorbea mai bine, chiaru în momentul cându era dispus a îmbrăcișa cămașa lui. Acăstu fiu al Venerii, cumu numiseră pe Cesare nu i se părea de câtu un egoistu care-și bate jocu de interesele Republicei, și nu se îngrijese de câtu numai de ale sale, și n'avea greutate a recunoșce că în țapera sa, unde avea cu toate acestea a se duce, nu sunt de câtu omni malonesti cari s'au toți civate de temere în trecut și speranțe criminali în viitoru.

stru Leon a cânta cele două arie ale sale și încă câte-va alte.

Acăsta se îndreptă spre a respecta nimic, astu-fel în câtu ridea chiaru de companiile sei de plăcere, de Curion și de Dolabella, cari, cu toate acestea, aveau destulă influință asupra lui spre a-lu atrage în partita lui Cesare, despre care asemenea nu vorbea mai bine, chiaru în momentul cându era dispus a îmbrăcișa cămașa lui. Acăstu fiu al Venerii, cumu numiseră pe Cesare nu i se părea de câtu un egoistu care-și bate jocu de interesele Republicei, și nu se îngrijese de câtu numai de ale sale, și n'avea greutate a recunoșce că în țapera sa, unde avea cu toate acestea a se duce, nu sunt de câtu omni malonesti cari s'au toți civate de temere în trecut și speranțe criminali în viitoru.

pregătesce unu mare și curiosu spectaclu.” Cuventu crudu, pe care Cælius, lu-a plătitu aspru în urmă, căci nu fără periculu se joca cineva în acele jocuri sângeroșe, în cari adesea devinu victime chiaru acei cari cugetu a nu fi de câtu privitoru.

Cându era aprupe de a isbucni acăstu resbelu, Cælius a fostu numitu edile; și în momentul plecării sale în Cilicia, Cicerone nu încetă de a-i lădu marile calități ale lui Pompeu; „crede-me, îi dicea elu, unesce-te cu acăstu omu mare, elu te va priini bucuros.” Daru Cælius nu iubia pe Pompeu și se simția mai multu atrasu spre Cesare.

Cælius sta la îndouălele ca mulți alții, daru nu totu pentru acele cuvinte ca Cicerone și Sulpitius. Pe când acestia se întrebau cu îngrijire unde este dreptulu, Cælius căuta numai unde era forța. Acăsta o spușea elu însuși și uă dată franchetia. În luptele din întru, seria elu lui Ciceron, pe câtu timpu lupta se face cu mișlocele legali și fără a se întrebuința armele, trebeu se te unesci cu partita cea mai onestă; cându inse ajungi la resbelu, trebeu se te întorci către cei mai tari și se privești partita cea mai sicura ca cea mai bună.

„Înainte chiaru de a se începe lupta, încredințându-se unde era forța și unde va fi victoria, s'a schimbatu de uă dată și s'a pus în celu d'înteu rându între amicii lui Cesare. Dupu ce a trecut elu iusu-și, Cælius n'avea altă cugetare de câtu a atrage cu densusul pe Cicerone, sciind că nimic nu putea se face uă mai mare plăcere lui Cesare. Ori câtu de victoriosu era, Cesare, care nu-și făcea iluziune asupra acelor care lu serveau, simția bine că i lipsia căți-va omni onestii pentru a da partitei sa-

stru Leon a cânta cele două arie ale sale și încă câte-va alte.

Acăsta se îndreptă spre a respecta nimic, astu-fel în câtu ridea chiaru de companiile sei de plăcere, de Curion și de Dolabella, cari, cu toate acestea, aveau destulă influință asupra lui spre a-lu atrage în partita lui Cesare, despre care asemenea nu vorbea mai bine, chiaru în momentul cându era dispus a îmbrăcișa cămașa lui. Acăstu fiu al Venerii, cumu numiseră pe Cesare nu i se părea de câtu un egoistu care-și bate jocu de interesele Republicei, și nu se îngrijese de câtu numai de ale sale, și n'avea greutate a recunoșce că în țapera sa, unde avea cu toate acestea a se duce, nu sunt de câtu omni malonesti cari s'au toți civate de temere în trecut și speranțe criminali în viitoru.

stru Leon a cânta cele două arie ale sale și încă câte-va alte.

Acăsta se îndreptă spre a respecta nimic, astu-fel în câtu ridea chiaru de companiile sei de plăcere, de Curion și de Dolabella, cari, cu toate acestea, aveau destulă influință asupra lui spre a-lu atrage în partita lui Cesare, despre care asemenea nu vorbea mai bine, chiaru în momentul cându era dispus a îmbrăcișa cămașa lui. Acăstu fiu al Venerii, cumu numiseră pe Cesare nu i se părea de câtu un egoistu care-și bate jocu de interesele Republicei, și nu se îngrijese de câtu numai de ale sale, și n'avea greutate a recunoșce că în țapera sa, unde avea cu toate acestea a se duce, nu sunt de câtu omni malonesti cari s'au toți civate de temere în trecut și speranțe criminali în viitoru.

stru Leon a cânta cele două arie ale sale și încă câte-va alte.

Acăsta se îndreptă spre a respecta nimic, astu-fel în câtu ridea chiaru de companiile sei de plăcere, de Curion și de Dolabella, cari, cu toate acestea, aveau destulă influință asupra lui spre a-lu atrage în partita lui Cesare, despre care asemenea nu vorbea mai bine, chiaru în momentul cându era dispus a îmbrăcișa cămașa lui. Acăstu fiu al Venerii, cumu numiseră pe Cesare nu i se părea de câtu un egoistu care-și bate jocu de interesele Republicei, și nu se îngrijese de câtu numai de ale sale, și n'avea greutate a recunoșce că în țapera sa, unde avea cu toate acestea a se duce, nu sunt de câtu omni malonesti cari s'au toți civate de temere în trecut și speranțe criminali în viitoru.

stru Leon a cânta cele două arie ale sale și încă câte-va alte.

Acăsta se îndreptă spre a respecta nimic, astu-fel în câtu ridea chiaru de companiile sei de plăcere, de Curion și de Dolabella, cari, cu toate acestea, aveau destulă influință asupra lui spre a-lu atrage în partita lui Cesare, despre care asemenea nu vorbea mai bine, chiaru în momentul cându era dispus a îmbrăcișa cămașa lui. Acăstu fiu al Venerii, cumu numiseră pe Cesare nu i se părea de câtu un egoistu care-și bate jocu de interesele Republicei, și nu se îngrijese de câtu numai de ale sale, și n'avea greutate a recunoșce că în țapera sa, unde avea cu toate acestea a se duce, nu sunt de câtu omni malonesti cari s'au toți civate de temere în trecut și speranțe criminali în viitoru.

stru Leon a cânta cele două arie ale sale și încă câte-va alte.

Acăsta se îndreptă spre a respecta nimic, astu-fel în câtu ridea chiaru de companiile sei de plăcere, de Curion și de Dolabella, cari, cu toate acestea, aveau destulă influință asupra lui spre a-lu atrage în partita lui Cesare, despre care asemenea nu vorbea mai bine, chiaru în momentul cându era dispus a îmbrăcișa cămașa lui. Acăstu fiu al Venerii, cumu numiseră pe Cesare nu i se părea de câtu un egoistu care-și bate jocu de interesele Republicei, și nu se îngrijese de câtu numai de ale sale, și n'avea greutate a recunoșce că în țapera sa, unde avea cu toate acestea a se duce, nu sunt de câtu omni malonesti cari s'au toți civate de temere în trecut și speranțe criminali în viitoru.

le uă mai bună aparință. Marele nume alui Cicerone aru fi ajunsu spre a îndrepta reulu efectu ce făcea acei cari-lu încongiurau. Amândou partitele, Pompeu și Cesare căutau a-lu atrage, inse limbajulu loru erau diferitu. Pompeu îi scria scrisori scurte, imperioșe: „Apuca câtu mai curându pe calea Appiană, vino se me găsești la Luceria, la Brinde, vei fi în sicuranță.” Cesare era mai dibaci. „Veniți, îi dicea elu, veniți a me ajuta cu consiliile vostre, cu numele vostre, cu gloria vostă!” Pentru a fi și mai sicuru de a-lu câștiga, Cesare pușea se-i scrie cei mai buni amici ai sei. Alătea stăruinșe l'ar fi înduplecatu pôte, dacă n'ar fi priimitu scrierea, transmisă chiaru de Cesare, că Pompeu, ce mai credeneuse în sicuranță la Brinde, a plecatu în Grecia. Acăsta scire lu-a apropiatu cu desevirșite de Pompeu, îndelă ce lu-a vedutu nefericitu. Cându află că armata republicană plecase, și cu densusa toți vechii sei amici politici, când simți că pe pământulu italianu nu mai era magistrați, nu mai era consuli, nu mai era senatu, elu fu coprinsu d'ua adinca durere; i se păru că golulu se făcuse împrejurulu se, și că sôrele chiaru, dupe espresiunea sa, perisă din lume.

În deșertu Cælius se încercă de a-lu opri printr'ua scrisori atinștoșă în care-i areta prosperitatea se perdută și viitorulu fiului se compromis. Cicerone, de și forte miscatu, se mulțămia a-i responde cu țări:

„Sunt fericitu a vedu că ai atăta îngrijire pentru fiulu me; daru dacă republica va trăi, elu va fi totu de-ua destulu de avutu cu numele tatălu se; dacă ea va peri, elu va suferi sôra comună a tuturor cetățianilor.” Și îndată după acăstu, trecu marea pentru a se duce în taberulu Pompeu. Nu credea nici de cumu în succesu. „Amu venit, îi dicea elu, ca Amphiarus a me arunca viu în prepastie.” Era un sacrificiu ce credea că este datoriu se face patriei sale, și se cuvina cu atătu mai multu a-lu ține în sémă fiindu că lu făcea fără iluziune și fără speranță.

(Uă urmă.)

navu în casă, că părăsi Francei s'afli în agonie morții! A doua zi le spunem că unul din 2 profesori ai Sorbonei ce locuia casa, era unu amic intim alu episcopulu me, însărcinatu de densusu a plăti pensiunea mea, care a înceta îndată, dacă s'ar areta virfulu nasulu unei domne la ferăstra mea. Altă dată declaram, că, intrind în casă, sup-scrisesem unu în-gajamentu formalu d'a considera ferestrele mele ca nise ziduri. „Ce ursu!” dicuă este domne amicilor lor, plecând. Prea puțin imi păsea me!

Din norocire miculu Leon n'avea recunoștința stomaculu: a șese se de cea și nu mai venia. Fui silitu în acea și a mătă patru costite în locu de două. Așu fi înălțatu de ce, atătu eram de fericitu a nu mai auzi cu urchile mele „Nargue du vent et de l'orage” și mai cu sémă: „Adieu, mon beau navire,” ce-lu uram cu deosebă.

Spre termina uă dată cu baritonul me, voi dăoga în dată cu nu-lu mai veștu de cu dupe șese ani în opera „Favorita” și entru banii mei, la Madrid, unde avea un adeverat succesu suptu numele de Leo. În aplaudu din animă ca totu publicu. Găsiu elu uă locuință mai bună cându ne lăsă? directorulu se îl plătișe înainte. N'am aflatu nici uă dată și acăsta fu a mai mică din grijele mele. — Cea-a ce va mai importante dentru mine, era că a mea redobândise liniștea sa obicinuită.

(Urmare în No. viitoru)

THIERS DESPRE FINANCIÉ.

Domnul Thiers oservă apoi, că otelul prefecturii de la Marsilia, dupe definitiva sa terminare nu va costa 7 și jum. milioane ce s'au votat întâi, ci 12 milioane.

„In modul acela dice, ajungem la cheltuieli Departementali și comunali de 120 pînă la 130 milioane. Domnul Thiers dă explicații asupra adăogirilor la marină. Adăogirile pentru ministeriul de resbelu era de 171 milioane; laudă mesurile ce s'a luat pentru îmbunătățirea stării soldaților. Pentru acesta s'a destinat aproape 40 pînă la 50 milioane, dar mai rămân peste 20 milioane, a cărora întrebuintare nu se pôte explica așa de lesne. Noua sistemă de rezervă costă 10 milioane. Apoi critică adaosul de cheltuieli ce se face pentru garda pe care o numesce un corp respectabil, care s'a distins în Italia și în Crimea, dar care costă foarte mult, fiind că în-țreținerea unui acelașu număr de trupe de linie ar costa 12 sêu 13 milioane mai puțin. „Este uă nenorocire, dice cându avem a lege între două organizații, luăm totu-d'una cea mai scumpă.“

Ministrul de Statu Rouher: Cea mai bună.

Thiers: In cea-a ce privește marino, cheltuielile se explică prin expedițiunile depărtate, prin transformarea flotei noastre. — Dupo ce mai dice câte-va cuvinte despre percepțiunea impozitelor, continuă în chipul următorid:

Dupe aceste amănunte voi pronunția judecata mea asupra totalului. Ve auți dîcîndu: veți, că tote se explică. Veđute de departe speria aceste 800 milioane. Cea-a ce a părut inesplicabilu, se explică. Da, totu se explică, dacă la fie-care trei patru sêu cinci ani se face unu resbelu mare fără a se lăsa țerele timpulu d'a resufla, unu din acele resbele cari sunt fără interesu determinat, ca resbelul din Crimea, resbele cari au nălmă pentru scopu uă ideii, precum aru fi pututu fi unu resbelu pentru Polonia, precum a fostu negreșit resbelul pentru Italia; apoi în intervalu micel resbele, micel pentru scopul lor, mari pentru cheltuielile lor; da, atunci totu se explică: căci fie-care anu are unu deficitu, și astu-felu ajungem la 300 milioane de sporire a datorii publice.

Dacă în acelașu timp măriți ceia ce numiți strălucirea puterii, dacă adăogii tote apunamentele, dacă voiți a derima orașele și a le reconstrui din nou; dacă pentru constituirea armatei, se alege într'unu chipu fatale organizarea cea mai costătoria, dacă, din timp în timp s'adaogă la cheltuiela forțată a transformării marinei noastre cheltuiela expedițiilor depărtate; onora de a funda imperiu, de a da din timp în timp uă coronă; da, încă uădată, totu se explică. (Scomotu. Mai multe voci: Prea bine! prea bine!)

Dacă voiți astu-felu a face tote în acelașu timp, cheltuielile necesarie, cheltuielile numai plăcute, cheltuielile îndoviciose, cheltuielile câte uădată rele, cheltuielile urgenți, oportune, cheltuielile cari aru pute se se califică nemărginită, o! atunci, repeți de uă mie de ori, totu se explică. S'aru explica astu-felu bugete de 2500 milioane, și chiaru de 3000 milioane.

Putem severși tote acestea în acelașu timp mi se obiectă, multumită avuțiilor noastre. Daru în ce consiste aceste avuție? Negreșit, de la 1851 impozitele noastre indirecte s'au măritu cu aproape 500 milioane, impozitele directe cu 100 milioane. Inse vo rogū numai a ve gladi, că între impozitele indirecte figureză contribuțiunile noue în sumă de aproape 200 milioane, că prin urmare tote acestea nu pot fi considerate ca avuție.

Și dacă vomu lua în privire cea

avuția în sine, si-va ôre foarte anevoie a dovedi că coprinde foarte puține elemente solide, că s'afă amestecate multe lucruri artificiale, fictive, și că, dacă atragemu populațiunea câmpulu în orașele cele mari prin demolări și reconstruiri, este invederat că contribuțiunile asupra beuturilor și articolelor alimentare voru trebui se producă mai mult!

Este vorba a sci dacă aceste lucrări se voru putea continua totu-d'una și dacă putem pune temeiu p'ă cea avuție.

Dar se lăsamu acesta la uă parte. Avuția aceia pentru care sunteți atăt de mândri, cu care, precum pretindeți, se plătesce totu ce faceți, cea avuția începe — precum am cititu cu mare părere de reu în Monitoriu — nu voi dice a seca, daru a se slei puțin. Nu ați comptat p'unu adaosu de 27 milioane alu veniturilor și n'a rezultat chiaru la întâiulu trimestru unu minusu de 15 milioane? Notați-o daru bine, cea avuția începe a scăde.

Daru voi se lasu tote cele late la uă parte și se va întrebū numai: Se urcă cea avuția la două miliarde trei sute milioane pe anu? Nal la uă bugetulu în mână. La ce sumă se urcă?

Se potu plăti cu densa 2300 milioane; foarte bine, atunci nu mai amu nimic a dice. In casulu acesta ați semăna cu unu proprietaru care cheltuieste tote veniturile sale; nu se dice că asemene proprietaru este nebanu; daru în genere nu este socotitu de înțeleptu. Sunteți daru acestu proprietaru care cheltuieste totu venitul sa.

Deschidū budgetulu și vedū 1799 milioane venitū. Scăđindū 92 milioane pentru amortisirea datorii, rămăno 1707 milioane venitū curatū.

Daru acesta nu este totu; la aceste 1707 ale bugetulu generalu, avem a mai adăoga încă 229 milioane centimele adționale la impozitele directe, cea-a ce în privința veniturilor face suma totale necontestabile de 1936 milioane.

Se admitemu că veniturile în anul curinte și'n celu viitoru se voru înmulți, nu precum presupune domnul Ministru de financie în bugetulu rectificat cu 27 milioane, ci numai cu 20 milioane pe anu; adică pentru doi ani 40 milioane, cari adăogate la 1936 milioane, ne face 1976 milioane; fie dar 1980 milioane. Fie-ne noroculu favorabilu și se iē notă d'acestă sumă; o dorescū din totu sufletulu.

Pentru 1865 veți ave daru venituri în sumă de 1980 milioane, daru 1980 milioane nu sunt încă 2300 milioane. Avuția daru nu acopere tote cheltuielile. Pe totu anul sunteți siliți cere de la amortisire sêu de la publicu 2300 milioane spre a putē restabili ecilibrul bugetulu. Ecă situațiunea. — Cine va putē s'o contesta. Mi se va obiectă, că acestea sunt cheltuielile straordinaire, cari nu voru continua, că aceste cheltuieli se voru micșiora. O speru și eu însumi, și numai fiindu-că sunt sicuru că se va întempla, imi punu tote silințele spre a desbata bugetulu. Daru, se vedemū cu cătu credeți, că se va putē micșiora suma de 2300 milioane? Cu cătu? Este anevoie, foarte anevoie a se cobori, cându cineva s'a suitu uă dată la uă asemenea înălțime.

Da, în cea-a ce privește datoriu, ea se va micșiora dupe ce veți restabili ecilibrul și dupe ce amortisirea va funcționa. Și acesta cându veți putē s'o faceți?

Ați sporit apunamentele funcționarilor, și nu mai puteți reveni asupra acestor sporiri. Cătu pentru mine, n'amū cagetarea se facu această cerere. Este mai lesne a opri cheltuielile ministeriulu de interne! Aceste s'aru putē face pentru viitoru; cea-a ce s'afă acum în cursu, trebuie se se termine.

In cea-a ce privește cheltuielile pentru resbelu, se dice: Se va desarma. Domnilorū, suntu pre multu ostentit, și este probabile că și dumnă-veștră sunteți asemenea, (nu! nu! vorbosco, vorbesco.) Ca se me mai potu înținde asupra acestor cuvinte: Se va desarma. Acestu cuvintu me întristēză nu fiindu că suntu din acele spirite mărginite pasionate pentru cheltuielile militare, daru fiindu că dă despre Francia uă ideia grșită în Europa.

A dice că se va desarma, va se dice a face pe Europa se cređă ca Francia s'afă suptu arme; afirmū, în cea-a ce mă privește, că în acestu momentu, cu cei 400,000 ômeni al noștrii, suntemu pôte singurii în Europa pe picioru de pace. (Adeveratū! Prea bine!)

A repeta aceste cuvinte: se va desarma, este a ve espune la uă cerere de desarmare. (Aprobare).

Cari suntu țerele cari sunt suptu arme? Italia pentru Venetia, acesta este foarte naturale; Austria pentru Venetia, acesta este invederat. Russia, diu cauza Poloniei, și asemene și din cauza atitudinii diplomației. Prussia este pe jumătate armată. Englitera nu este armată, daru lucrēz cu activitate la fortificațiunile sale.

Noi singurii, o repetu, uē aflamū pe adeveratū picioru de pace! (Prea bine! Prea bine!) Se vorbesce multu o sciū, de cei 400,000 ômeni al noștrii; daru acesti 400,000 ômeni pentru noi, este piciorulu de pace. (Noa aprobare). Amū avut totu de-una uă sută de miș ômeni afară din țera. Acestă va fi și chiaru dupe ce expedițiunea din Mesiū se va termina. Africa cere totu d'una celu puțin 70,000 ômeni. Avemū trupe în Italia, avemū în posesiunile noastre depărtate. N'avemū daru de cătu 300,000 ômeni în Francia. Din acesti 300,000 ômeni 50,000 coprinđu pe gendarmi, veterani, corpuri speciali; nu rămăno daru de cătu 250,000 ômeni trupe de linie adeverate. Acestă este adeveratū. (Așa este! Adeveratū!).

Inse, acesti 250,000 ômeni sunt oboșiți cu veghiari pentru serviciulu păcii. Cei 400,000 ômeni, cari alcătuiescū suma totale a stării noastre efective, suntu necesarii spre a umplē cadrele. Daru mi se va obiectă, că avemū prea multe cadre. Pentru a ve prea multe cadre, ar trebui se se severșiascā în lume uă revoluțiune morale. Aru trebui ca Italia se vo-voescă Venetia, și că Austria se vo-voescă a o părăsi; că Rusia se renunțā la Polonia, și ca acesta se nu mai caute a se rescula; că nimeni se nu mai dorēscă a se face stăpanu pe fărămăturile imperiulu otomanu și ca Prusia se nu mai caute a mări imperiulu se cu teritierele cătoru-va bun confederați cari-lu incongiurā. (Risete.)

Pînă atunci Frania nu va putē se renunțe a versa la trebuința 650 pînă la 700,000 ômeni în cadrele sale. (Fôrte bine! foarte bine!)

D'acea-a cheltuielile resbelulu nu sunt aproape a se impucina; acelea ale marinei se voru impucina cându ve veți întorče din țerele depărtate; în fine cheltuielile de percepțiune nu se voru impucina de cătu numai cându veți desființa impozitul de resbelu ce s'apasă peste noi.

Daru cându s'a rădicatū bugetulu atăt de susu, nu este lesne do a-lu face se se cobore.

Se dice Mesiūlu va înceta de a ne împovăra. Nu împărtășescū încerderea generală! Daru, în fine primescū că ne vomu întorče de la Mesiū, că Mesiūlu va plăti ce ne datoresce, că valorile mesicane voru da uă rentă bună, și că cele 100 milioane ce Mesiūlu a costatū; se voru economisi pe anu, în cursu de trei ani voru dispăre din bugetu. Prea bine.

Veți reveni la bugetulu de 2200 milioane; daru veți ave drumurile de

foru. Ați voitū a face alu douilea resolu îndată dupe celu d'ânteu; veți cheltui daru 30, 40, 50 milioane, și acesta va spori bugetulu.

Cum se eșimū de acolo? Dacă amū fi amenințați, dacă n'amū fi trătați cu convenita considerațiune, dacă independința noastră ar fi în periclu, Francia, în asemenea casuri, ar găsi totu d'una ban și soldați spre a fi respectat și spre a mănținē demnitatea sa. Nu suntemū espuși unor asemenea pericle. Suntū încredințatū că mănținerea păcii atrău de la noi. Dacă daru avemū înțelepciunea a păstra pacea, dacă cumpătarea administrativă necesaria pentru a stăvili treptatū acestu torentu de cheltuieli ce le numimū mărirea noastră, și dacă, viindū înțelepciunea, nu ne va părăsi noroculu, — căci amū veđutu căte nă dată noroculu ducendu-se cându înțelepciunea vine; — dacă veți avea mereu fericitate, atunci veți putē restabili ecilibrul bugetariu, atunci veți fi într'uă situațiune normale.

Dar după acestă periodă de înțelepciune, ve va trebui altă periodă spre a desființa acele impositi care ve apasă: a două decime, impositulu asupra valorilor mobiliare, impositulu asupra alcoolulu, cari, dupe mine, sunt impositi de resbelu, și pe cari trebuie se le desființamū; și atunci veți ajunge la ecă situațiune despre care vorbiamū la începutu, și pe care amū definitu astu-felu: situațiune pe care judecata se o pōtă mărturi și care se nu spăimante prevederea.

Acum, permiteți-mi, domnilorū, de a termina prin ôre cari observațiuni politice.

Imi veți acorda că în acestu discursu amū datū puțin locu politice. Incepndū, dîcîndu că guvernulu imperiale la venirea sa aretase aplecări ce sunt departe a le blama, daru cari, în două bugete, aduseră uă sporire de 100 milioane, și cari s'au desvoltatū încă în doui-spre-dece ani.

Aici nu mai suntū criticū, suntū oservatorū. Amū auđitū multū ômeni înțelepți și sinceri dîcîndu: Ce voiesci? Acestă țera are uă activitate atăt de mare, în cătu trebuie s'o ocupe în intru și'n afară. Cându nu putemū intra în Sebastopolu se în Milan, trebuie se intrămū în Peking se în Mesiū. Este adeveratū.

Recunoscu că Francia are unu geniū d'ua activitate puterică, și că această activitate puterică are trebuință d'unu nutrimentu putericu. Și cându privescū, cu două secole înapoi, elementele ce provedința i-a datū, nu sunt surprins se voescă a'i procura încă.

Suptu Ludovic XIV, ce sublime alimente date geniulu naționale! Roccroy, Norwilde, Almanzi; în acelașu timp „Cidulu, Atalia, Misantropulu,“ sublimele creațiunile ale lui Bossuet.

In secolulu alu 18-lea gloria numai este aceeași. Francia lasă pe Frederic celu mare a umplē Nordulu Europei cu scomotulu victorielu sale, și se mîngie visandū regenerarea societăței umane și lucrēz la această prin scriitorii se și se îmbatā de gloria lui Buffon, Montesquieu, Voltaire, Rousseau.

Vine revoluțiunea. Acum nu prin pēna scriitorilor se cugetā Francia a renouii lumea, ci prin spada generalilor se. Ea o regenerēsă într'adeveru; sângele curge suptu pasurile sale, civilizatiunea o urmēzā, și lumea, detestandū gloria noastră, este silită a recunosce bine-facerile noastre.

Apoi vine pacea. Ce alimentu se ofere atunci geniulu nostru devorante? Libertatea! (Viudă aprobare pe mai multe banci.)

Aci, în cursu de trei-deci și atăția de ani, la această tribună, și nainte de a me sui însuimi, respectuosu auditoriu alu marilor spirite ale secolulu nostru, amū ascultatū discutandu se afacerile Franciei și ale lumii întregi. Lumen asculta. Se pasionāu pen-

tru ideie mari, pentru nobile cause, cându pentru Grecia, cându pentru Italia. Se pasionāu pentru cutare personagiū contra altuia. In aceste pasiuni, în aceste lupte, erāu iluziuni, daru ele se întemeiau pe nobile motive. Geniulu Franciei era cu țăriă ocupatū.

In 1851, în interesulu ordinii a trebuit a se lăsa cortina asupra aceste marē scene. A trebuit a ocupa țera altu-feli și bugetulu nostru aru putē dice ce a costatū a o ocupa altu-felu de cătu prin libertate.

Daru sperū că dacă imperatulu, după cumu nu me îndouescū, persiste în nobilea sa politică de a ne da libertatea sucesivă, ea va dovedi că nu meritā reulu ce s'a dîșu despre dînsa. Și dacă este adeveratū că meritā acesta, este uă reflexiune, domnilorū, pe care totu ați făcutu-o fără îndoielă, ce o face țera și ce amū făcutu-o eu însuimi adese, adică cea-a, că dacă libertatea a făcutū tote relele cari i se impută, trebuie se mărturimū că costă prea multu pentru a o înlocui. (Viue aplauze pe mai multe banci.)

Ședînța se inchide. Domnul Thiers a vorbitu aproape 3 ore și trei cuarturi. Cuvintulu se a produsu unu entusiasmu generale. Amici și inimizii s'afău suptu farmeculu cuvintulu se. Tōtă stînga și mulți din dreapta se îmbulziāu în jurulu se, dupe ce a terminatū spre a'lu felicită.

RELAȚIUNI MERCANTILE.

Domni D. S. Livada și Comp. prin circula lorū de la 1/13 Maiu ne comunică vëndările de cereale severșite în cursulu septemănei trecute la Brăila:

S'a vëndutū uă cătine de 5878 chile grū și a remasū în depozitū 12,000 chile. Cătinele și prețurile plătite suntū cele următoare:

GRŪ	
de Iavor și Calafat	600 chile, cu lei 210 — 212
idem Pichetū.	800 — „ 212 — 217
idem Islazū	420 — „ 195
idem Turmu	920 — „ 188 — 207
idem Giurgiu	860 — „ 184 — 198
idem Oltenița	1229 — „ 274 — 201
idem Munte	400 — „ 193
idem Tereș	400 — „ 184
idem Turchia	250 — „ 205

Porumbul s'a vëndutū uă cătine de 3915 chile, cu prețu de lei 136 pēnă la 140, a remasū în depozitū 2,500 chile. — Orzū s'a vëndutū 2000 chile, cu prețu de 73 pēnă 84 lei, și a remasū în depozitū uă cătine de 10,000 chile; s'a mai vëndutū 500 chile meiū, cu prețu de 80 lei chila. Provisiunea totală a cerealelor depozitate la Brăila a fostu la 1/13 Maiu de 24,500 chile.

Prețurile de transportu (nolis, navlu, nolegg) a cerealelor au fostu cele următoare: pentru Constantinopolū 85 parale de fie-care chilă de Constantinopolū; pentru insulele Ioniane 13 oboli de fie-care chilă de Constantinopolū; pentru Triest și Venetia 42—44 crucieri (crațari) de stajū; pentru Castelamare și Neapoli 3 3/4 fr. de caricā; pentru Livorne, Genova și Marseille 4 1/4 franci de caricā; pentru Englitera 8 1/2 shelingi de cuarteru. — Uă vapore a fostu încercatā (nolisatā) pentru Triest cu prețu de 5 1/2 shelingi de cuarteru.

Corăbii disponibile în portulu Brăilei 15; corăbii încercate 25; corăbii în Dunăre 60.

ACADEMIA SF. SAVA.

Cursul de Epoptică.

Duminecă 10 Maiu, la 12 ore, D. Vaillant va urma despre originile ebraice.

TEATRU CELUMARE.

Simbătă sēra la 9 coretu se va represinte în BENEFICIULU

D-nei ZINCA MANOLESCU

PIESILE

BARBU LAUTARU

Impresiunile de caletorie a

CUCOANI CHIRIȚEI LA PARISU.

SOLDATUL ROMAN.

Convinsă de sentimentile virtuose ale publiculu Românū, suptu-semnata speră că i se va da ajutorulu de care are trebuință familia sa suferindă.

Zinca Manolescu.

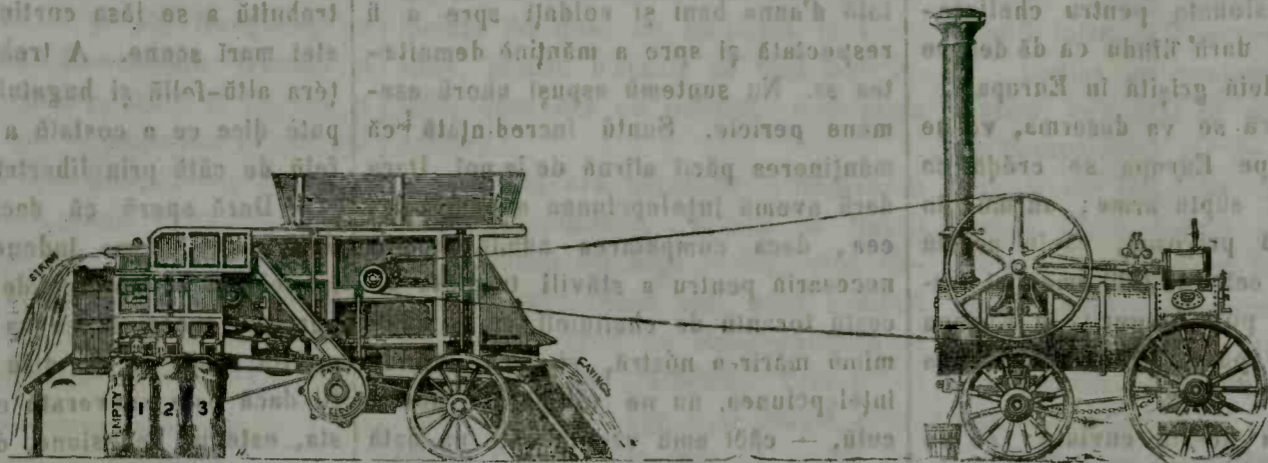
FABRICA

DE

MASINE AGRICOLE

Kalea Herăstrău No. 105

Kalea Herăstrău No. 105

A D-LOR CLAYTON SHUTTLEWORTH & COMP.

(Lincoln-Engltera)

Cu această onoare d' a face înscuțare că asemenea în anul corrent, ca în cel trecut, vom avea în deposit o considerabilă proviziune de mașine de treerat cu locomobilă. atât la cele mai deosebite porturi danubiene, precum și la Agenții noștri generali WALLER și HARTMANN în BUKUREȘTI și în GALAȚI, avându d' a raie în atenție că la fabricarea mașinelor de treerat care am trimis în acest an în Principatul Unite am exploatat toate experiențele dobândite acolo în anul trecut și prin consecință am aplicat considerabile îmbunătățiri, care ne pun în stare d' a preda acum mașine de treerat care vor surpasa totu celelalte produse până acum.

De aceia rugăm pe d-lor proprietari și arendatori, care au intenție d' ași procura MAȘINE de TREERATU cu LOKOMOBILA, MAȘINE de SECERATU, de BATUTU IORUMBU și toate felurile de mașine agricole, d' a se adresa cu ordinele lor la Agenții noștri generali.

WALLER și HARTMANN în BUKUREȘTI sau în GALAȚI, care prin cantitatea considerabilă care se pusă în dispoziția d-lor sunt, puși în stare d' a escuta fără pierdere de vreme toate ordinele ațugătoare.

Observăm încă în susu numita Agentură în București și în Galați se află totu deauna toate părțile de reserwa de locomobile și mașine de treerat și în atelierul d-lor d-n Buburești vor fi executate, cu cea mai mare punctualitate și escutate toate reparaturile provenite.

Lincoln Engltera Februaru 1864

CLAYTON SHUTTLEWORTH & Comp.

Conformându-se la cele susu menționate ale fabricii rugăm pentru comlesantă observare și d' a ne adresa toate ordinele atât pentru mașine cele noue ca și pentru toate posibilele reparature asigurându din partea noastră cel mai prompt și realu serviciu București Februarie 1864.

Agent general al d-lor Clayton Shuttleworth et Comp. Calea Herăstrău No. 105.

No. 194

de vindare trei perechi ca de trăsura și unul de călărie, sunt de vindare; doritorii se vor adresa la proprietarul lor printru Dimitrie Ghica, calea Mogoșoi. No. 485 6 2q

de inkiriat în casele No. 48, pe ste drumu de Iașagiu Român, apartamente mobilate și nemobilate, totu sau în parte, șopronu, grajdii No. 487 10 2q

S' a perdat Duminică la 3 Maiu o pungă cu 48 lire și 20 sau 24 Napoleon. Păgubeșul roga pe acela ce va fi găsit o a aduce la administrația acestui diau, pentru care va primi, osebittu de adinca sea recunoștință, unu precii de 15 galbeni, No. 491

Stanianu 3 2q

Libraria Socecu et Comp.

A sositu din nou pe lângă o mare Collecție de uvrage franceze și o cătățime de esemplare din B-n-n, Vie de Jesus, edițiune populară ce se vinde pe câte 2 șanții esemplarulu. No. 486 3 2q

Bôle de pele și secrete se tratăză dupe metodu lui Ricord, în toate țilele de la 2 pină la 4 ore acasă.

DOCTOR CONSTANTIN NICA șade la sf. George Nouu, desupra Spiteriei numita la „Foișoru de Foc”. Pentru săraci gratis. No. 490 15 2q

J. CHANSON PÈRE et FILS

Arrivé de France avec un grand assortiment d'ombrelles et parapluies en tout genre avec des prix très moderés. Magasin rue Chelari, Nr. 10, vis-a-vis de l'hôtel Fiesky.

J. CHANSON PÈRE et FILS

Sositu din Franca cu unu mare asortimentu de umbrelle și umbrelute de sôre de totu felulu, cu prețuri moderate. Magasinulu în strada Șelari Nr. 10, vis-a-vis de otelulu Fieschi 458 4 2q

de dat în țare

Îlădurea dupe proprietatea mca Știna sau Mirloga, din districtulu Prahova plasa Crizova, cu felurite lemne. Doritorii se vor adresa la locuinta supu scrisulu mah. batștea calea Scautuile. N. Mirzea No. 471 20 2z

de vindare

la magazia de tutun a d-lui Dimitrie Steriadi în Brăila, semintă bună de tutun bocea. Doritorii se potu adresa d' a dreptulu sau prin correspondința săi. No. 383. 15 3q.

ELICIRU DIGESTIVU DE PEPSINA.

GRIMAULT și C-ile FARMACEUTI LA PARIS.

Intrebuințarea pepsinei suntemu datori doctorulu Corvirsart, a valeră a legiōnii de onore, mediculu M. S. Impăratulu franceșilor; este chiaru suculu gastricu sau mai bine dicându principiulu digestiv curățitu, care apără în stomacu digestiune alimentelor. Cându, printruă cauză ore care începe a lipsi, rezultă uă grea digestiune gastrice, gastralgii, inflamațiuni mucose ale stomaculu și ale intestinelor, pituite anemi perdere de puteri și în fine colerele palide. Elicisirulu de pepsină care are în favoarea sa autoritatea aprobațiunii Academiei medicale a Parisulu, triumfă rapede de toate aceste accidenți și poprește vărsarea sem-ilor însărcinate. Depositulu la București la farmacia lui A Steege la Faraiova la Pohl. No. 740 1s

NOUL MAGASIN

Strada Lipscanilor, No. 133 vis-a-vis de Libraria G. Iónnide.

Sub-scrisulu anunțu sosirea u ni BOGAT ASORTIMENTU DE MARFURI pentru sezonulu de primă-vară.

MATAȘARI de totu felulu, ROCHIE CONFECTIONATE cu rotund și balton, MANTELE și BOCCLE de totu felulu UM-BRELE, MATERII în bucați, MOSAMBIC, GASU ȘAMBERI, CRÈPE d'ESPAGNE, MOHAER, DANTELLE, POANTE ȘANTILE și toate necesariile la toată.

MATERII de totu felulu pentru bărbați precum și Cămași fine gata și pință ollandă fina. Preciuri moderate. No. 333. 10 2q. DEMETRIU POPP

Magasinulu Ión Angelescu

Calea Mogoșoi, vis-a-vis de palatu domnesc în colțu

Sub-semnatulu recomandă înaltu nobilită și respectabilu publicu, mai multu de cât totu d'anna, magazinulu se, asortatu cu totu felulu de articole trebuincose casei, precum ZAHAR, CAFELE, LUMINARI de STEARIN de mai multe fabrici, UNTU de LEMNU franșescu, SARDELE franșesești de o calitate superioară, unu asortimentu de vinuri de Bordeaux, CHAMPAGNE, și LICUORURI din cele mai renumite, BRINZURI de Parmesan, de Ementaler și de Brașiov, SALAM de Verona și de Sibiu, CIOCOLATE vanille, CERUALA pentru scânduri făcutu gata, UNTU de RĂPIȚA adevăratu de M ralia. No. 455 15 2q IOAN ANGELESCU.

SCHIMBARE DE LOCUINȚE.

REDAȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA AMICULU FAMILIEI jurnalu pentru toți, s' a transportatu în strada Bosselă No 6, vis-a-vis de postea veche. Strada Bosselă se află vis-a-vis de pêtă Episcopiei, calea Mogoșoi. Toate scrisorile către D-sa Dunca, directricea jurnalulu, sunt a se adresa la același locu, strada Bosselă No. 6. Biurulu jurnalulu este deschis în toate țilele de la 9 pină la 6 ore. No. 464

LIBRARIA GEORGE IOANNO

Anunțu marea reducere de precieri ce s' a făcutu la cărțile și tablourile cătate de Libreria sa

Totu de o dată recomandă magazinulu se de Librerie ce este asortatu cu totu obiectele necesare la scris și la desenul, precum chărție de scris și de desen, natu de diferite mărimi și calități, unu mare asortimentu de călămări de masă și de voegii, cartone bristolă, cutii cu compasuri de diferite mărimi și calități, cutii cu culori, toate trebuincose pentru pictură precum, pință, penelle, crayone culori în ulei, unu mare asortimentu de tocuri de condeie, unu mare asortimentu de condeie de feru, cu unu cuvântu totu ce se atinge de Librerie cu precieri foarte moderate și serviciu prompt

George Iónid. No. 488 2 2z

ANONS IMPORTANT

Sub-semnatulu are onore a încunoscința pe înalta nobilitate și respectabilu publicu, că se găsește totu d'anna în magazinulu se un bogatu asortimentu de articolele următoare

TABLETE TABLOURI, diferite IERVAZURI POLEITE, ALBUMURI, ÎNCADRAMINTE pentru portreți mari și mici OGLINZI fine PLATURI DE FIER, NECESARI și GEAMANTANE de drumu ȚIGARI de HAVANA, PORTE-TABAC PORTE MONAIS PORTE VISITES, HIRTIE DEȚIGARI de cea mai fină calitate și mai cu osebire diferite OBIEKTE de leuc și de înția trebuință. Sub-scrisulu promite că se va sili ca și pință acumu a dobândi încorderea și mulțumirea Onorabililor săi vizitatori prinu promptitudine a cu care îi va servi cu prețuri moderate.

Ku această ocazie nu lipsese totu d'odată a face cunoscutu că va primi în cursulu verii la fie care două săptămâni HIRTIE DE PIEREȚI foarte elegantă și după modurile cele mai noi.

ADOLF DEUTSCH. Kalea Mogoșoi No. 23, vis-a-vis de Iriștalu Șcarlat Ghica. No. 406 10 lj.

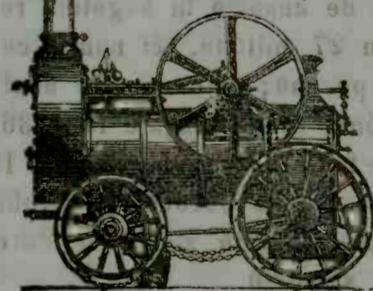
CONCERTU

DAT VINERI 7 MAIU

de D. L. Volange și E. Caudella, în saloanele d-lui Ștefan Bello. Se va începe la 8 ore sêra. NB. Biletele se voru găsi în Libreria lui Urlich; precieu unu galben. No. 480 0 dr

G. SIGL.

Fabrică de machine, atelier pentru construcțiune de mori și fonderie.

Se recomandă publiculu agricolu cu MACHINELE se de AGRICULTURĂ, lucrate dupe CELE MAI NUOI MODELE ORIGINALE ENGLEZEȘI, de o calitate superioară, și mai cu sêmă:

Locomobile și machine de treerat (originale englezesci) cunoscute de cele mai bune și perfecte pină astăzi.

Mori de măcinatu din renumita sa fabrică, dovedite de cele mai practice.

Machini de batutu porumbul, manegie, manegie cu machină de treerat, morisci de vinturat, machine de cositu parte englezesci, parte construcție proprie a fabricii.

Machinerii pentru puțuri și pompe și mai cu sêmă pompe americane de casă, pentru care G. Sigl posedă patentă.

Atât pentru primirea comandelor cât și pentru a da ori ce informațiuni dorite, D. L. GRÜNFIELD, plenipotentele D-lui G. SIGL, va șede a unu scurțu timpu în București, la otelulu Concordia

Amăruntele pentru înființarea unei agentii în București, precum și pentru înființarea unui atelieru în Galați, se voru publica în curind. 476 6dr

de vnzare o celăscă cu gemuri lucrată de Brandmeyer, puțin purtată și cu prețu moderatu. Adresa, ulita Caldărarilor No. 15. No. 477 6 dr

Pianuri noi și întrebuințate.

La sub-semnatulu se află unu mare asortimentu de pianuri noi și vechi cu diferite prețuri moderate de vindare. A. Gebauer. Magasia de musică este calea Mogoșoi, lângă pasagiulu român. 450 15 2q

Mora Domnescă, din districtulu Prahova, proprietatea sub-insemnatulu, e de datu în arendă chiaru de acumu pe termenul de unu sau mai mulți ani, avându 80 pogone de porumb în pământu, și a cărora muncă se asicure.

Asemine pe această proprietate se află și o pădure, ce se dă spre țare. Amatorii se voru adresa în București, strada Brezoianu, No 27 în Cismegiu seau la proprietatea Rifova, alături cu Ilcoști. C. G. Cantacuzino. No. 479 4 2z

spre sciința publică

Sub insemnatulu are onore d' a înscuțu că l-a sositu vestita Bere de Coburg, numita „Export Bier” precum și Apu Minerale de Buda, Ofner, Bitter-Wasser, recomandându-se cu toate articolele de parfumerie din cele mai renumite fabrici de Parisu, cele mai fine vâșele de păr și toate articolele de toaletă cu prețuri foarte moderate.

NIKOLAE POPOVICI. Coiffeur și Peruquier, calea Mogoșoi hanu Crețulescu. No. 425 12 2z

Spre sciința publică.

Se află aici unu omu din Austria anume ALESANDRU NICOLICI, bătrîn de 48 ani, care știe 5 limbi a vorbi, adică Turcesce, Bulgăresce, Nemțesce, Sârbesce și Românesce; fără Turc șce, celelalte știe citi și a scrie; se caută unu locu de dragoman ori la unu domn proprietaru cu moșie să intre în slujbă, și se află la Olteni, hanulu lui Vasilache Nr. 2. No. 463 3 2q